

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sancti Bonaventurae Ordinis Minorum, S. R. E. Cardinalis,
Episcopi Albanensis, Seraphici Doctoris Ecclesiae, De Vita
S. Patris Francisci, Liber I.**

Bonaventura <Sanctus>

Antverpiæ, 1597

In Capvt XII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41460

tionem, Græcis ad calumniam imaginæ, hæreticis ad imaginationem. *Dicam paucis. Hoc spectat diabolus, ut sublatâ Christi memoriâ, è Christianis fiant Antichristi, Iudæi, Athei.*

IN CAPVT XII.

§. 3. Aues vt verbum Dei audirent, sollicitè admonuit.] *Concionatur auiculis, ad laudem creatoris hortatur. Rides? nimirum faciliè malignitas inuenit, quod vellicet. Ride & ipsum Dauidem, nedû auiculas, sed etiam bestias omnes, omnes creaturas ad Dei laudem inuitantem:*

Laudate Dominû de terrâ, dracones, & omnes abyssi. Ignis, grando, nix, glacies, spiritus procellarum, quæ faciunt verbum eius. Montes, & omnes colles, ligna fructifera, & omnes cedri. Bestiæ, & vniuersa pecora, serpentes, & volucres pennatæ. Sed & tres pueri in camino illo Babylonis benedicentes Domino, totum vniuersum inclamabant ad benedicendum Domino, etiam auiculas, Benedicite omnes volucres cæli Domino, laudate, & superexaltate eum in sæcula. Grauitè docet beatus Chrysostomus, Sanctos Deum laudaturos, afficere sibi socios laudis: qui et si inanimes sint, laudant tamen Deum, quia ad laudem eius nos suâ pulchritudine inducunt. Vide Hom. eius in Psalmum centesimum quadragesimum octauum.

4. Audite verbum Dei, tenentes silentiû.] *Sic alibi concionaturus coaxantibus ranis silentium imperauit. Auctore S. Ambrosio, Frequens sermo est, cum plurima ranarum murmura religiosæ auribus plebis obstreperent, Sacerdotem Dei præcepisse vt conticerent, ac reuerentiam deferrent sacræ orationi, tunc subitò circumfusos strepitus quieuisse. Non irridenda hæc,*

X 2 *sed*

Barpt.
Pisan.
Confor.
fruc. 13.
Lib. 3.
de vir-
ginib.
ca. 1.

Hirundines eius præcepto in concione silent.

sed miranda: bestias facere, quod debent homines; nec tamen volunt, in concionibus, in orationibus publicis. Silent paludes, homines non silebunt? in idem

Et irrationabile animal recognoscit, quod per naturam ignorat? Hominum tantam esse immodestiam, ut plerique deferre nesciant mentium religioni, quod deferunt auriū voluptati: *valde est deplorandū. Sed pleraque talia viros sanctos fecisse, litteræ sacræ attestantur. Nec modò viris beatis bestias obedisse, sed ipsa etiam elementa ad nutum paruisse. Iosue soli indixit solstitiū, lunam* Ios. 10. 13.

in suis stare, rapidissimū cæbi cursum retinuit verbo. Elias ignem celo demisit, Iordanem fluuium pallio diuisum, siccis transiit vestigiis. An negabimus homini perfectò, qui ad innocentiam reuenerit, in quâ Adam ante peccatum, dominium in creaturas recuperari posse? O miram istam Nouatorum Theologiam! De hominibus loquens Seneca vidit, quod 4. Reg. 1. 10. Ibid. 2. 7.

Deo subiecto, subiiciuntur omnia,

Christianus non videt: Si vis tibi omnia subiicere, te subiice rationi. Multos reges, si ratio te rezerit. Et tu rationi subiicere; illa Deo: Deus tibi subiiciet omnia, secundum illud, Omnia subiicisti sub pedibus eius, oues & boues vniuersas, insuper & pecora campi, volucres cæli, & pisces, &c. Epist. 17. Gal. 3. 8.

7. *Cum non humanæ inuentionis ornatum prætenderet.] Vt nostri, non secundum artem scripserunt, sed secundum gratiam, quæ supra omnem artem est: ita non secundum artem dixerunt viri diuini, sed prout Spiritus sanctus dabat* Amb. ep. 63.

Sancti secundum gratiam scripserunt, & dixerunt, quæ supra artem.

eloqui illis: cuius gratiâ stultam fecit Deus sapientiam huius mundi. Quæ stulta sunt mundi elegit Deus, ut confundat sapientes. S. Augustinus, Elegit discipulos, quos & Apostolos nominavit, humiliter natos, inhonoratos, illitteratos: ut quicquid magnū essent & facerent, ipse A. 2. 41. 1. Cor. 1. 27. Lib. 18. de ciuit. c. 49.

in

in eis esset & faceret, *vt initio Ecclesie, sic in no-*
u. orbis conuersione. Semper dicendum, Non no-
 2. bis Domine, non nobis: sed nomini tuo da glo-
 riam. *At nunc plerique litterarum intemperantiâ*
nimum laborant: cum sapere quantum est opus,
 Sen. ep. *sapientia est. Plus scire velle quàm satis sit, in-*
 89. *temperatiâ genus est. Illud specta, ne tam doctus*
habere, quàm sis bonus. Scientia nocet, si nõ rerum
 ibid. *cupiditatem facit, sed sui. Seneca, Magna impen-*
 dio temporum, magnâ alienarum aurium mo-
 lestiâ, laudatio hæc constat, O hominem litte-
 ratum! Simus hoc titulo rusticiore contenti,
 O virum bonum!

20. Chordam apud se quâ cinctus fuerat san-
 ctus pater.] *Eius attractu acri sanantur. Ludoui-*

Conc. 4. *cus Granatensis. Amplificat Lucas in Actis Apo-*
 de S. Frã *stolorum Pauli miracula his verbis; Virtutesq;*
 cil. *nõ quilibet operabatur Deus per manus Pau-*
 Act. 19. *li: ita vt super languidos deferrentur à corpore*
 21. *eius sudaria & semicinctia: & recedebant ab*
 eis languores. Magnum hoc certè diuinæ bo-
 nitatis & charitatis erga fidelem seruum indi-
 ciũ; qui sic non ipsum modò, sed sudaria etiam
 quibus is narium sordes tergebat, hoc tâto ho-
 nore afficeret. Verùm hic aliquid video mira-
 bilius. Non enim solam sancti viri chordâ Do-
 minus, sed aquam etiam quæ chordam tetige-
 rat, hac tantâ virtute donauit. Quanta ergo il-
 la Dei bonitas & charitas! quantum illud San-
 ctos suos honorandi desiderium, quando illa
 etiam, quæ eorum semicinctia tetigerunt, sic
 honorare dignatus est!

Chordam vocat funem, quo vir beatus cingeba-
 tur. De quo D. Bonauentura; Dum audiret Euan-
 gelium, ubi Christus Discipulis prohibuit possidere

in zonis pecuniam, reiectâ corrigia, pro cingulo
 funem sumit. *Commemorat Speculum vitæ sancti*
Quæ S. Dominici se pi *Francisci, Beatum Dominicum à S. Francisco pe-* *Cap. 41.*
succinxit. *uisse chordam, quâ cinctus fuerat. licet difficulter,*
obtinuit tamen, & sub interiori tunicâ cinxit, ac
deinceps deuotè gestauit. Quâ ratione D. Pauli
sudaria & semicinctia admonebantur aliorum cor-
poribus, eâ dem beatus Dominicus gestasse credi po-
test chordam S. Francisci, cuius tactu tanta be-
neficia in multos conferebantur. Primordia hæc mi-
hi videntur sodalitij Chordigerorum. Anno salutis
millesimo quingentesimo septuagesimo nono, in Ita-
liâ cum essem, accepi à fratribus nostris predicari
Veronæ, & aliis locis, Indulgentias, quibus potie-
bantur quotquot acciperent Chordam S. Franciscæ
ex præscripto, & deuotè gestarent. Sed non sine mo-
tu: multis res ignota, etiam suspecta & illicita arbi-
trata est. Vicit tamen veritas: & inuentum à Leo-
ne X. facultatem datam fratribus Franciscanis,
communicandi secularibus, & cuiusuis instituti
alterius Religiosis, & Ecclesiasticis personis, chor-
dam Ordinis S. Francisci. Ipsi vero, fune Franci-
scano ritè accepto, & in Christi memoriam, funi-
bus pro peccatis nostris soluendis constricti, cinctis,
 magna fit gratia delictorum, multa indulgentia
impertiuntur. Non vidi diploma Pontificium: sed
paucis verbis subindicat Compendium Priuilegio-
rum fratrum Minorum, sic habens. Leo X. con- *In Indul*
cessit, quòd viri deferentes imaginem Conce- *gen. quo*
ptionis beatæ Virginis, & mulieres scapularium *ad seculi*
eiusdem Ordinis cū prædictâ imagine, easdem *7 nu. 4.*
gratias obtineant & consequantur, quas con-
sequuntur, & consequi possunt deferentes chor-
dam fratrum Minorum, & corrigiam S. Augu-
stini. Sixtus V. Anno Christi octogesimo sexto su-
pra

Indulgen-
tiæ Leonis
X. in ge-
statione
Chorde
Franci-
scana.

pramillesimum quingentesimum, proprio motu instituit Archiconfraternitatem Chordigerorum, quam ceriè maximis donauit Indulgentiis, confirmauitq; hoc Diplomate.

XISTVS Episcopus seruus seruorum Dei, ^{De Chordigerorū Archiconfraternitate Xistī V. diplomate.} ad perpetuam rei memoriam. Diuinæ charitatis altitudo eminentissima, & summi amoris Seraphici inexhausta bonitas, quā ab æterno &

^{1. Ier. 31. 3} ante mundi constitutionem, "in charitate perpetuā dilexit nos; ac, vt nos sibi obstringeret" in ^{2. Ole. 11} funiculis Adæ, id est naturæ, gratiæ, & gloriæ, ad se trahere voluit: videns protoplasti culpā peccatorum funibus circumplexos, & ad se clamantes, "Propitius esto sorti, & funiculo hereditatis tuæ; non modò nos vinctos suos non despexit, sed in fortitudine educendos, de mendicitate, & ferro diiudicans, In funiculis secundi Adæ (inquit) trahā eos. Et vt insolubilius nosmet sibi vinciret, tenaciusq; obstringeret, Filiū suum Redemptorem nostrum, (cuius diuinā disponente gratiā, meritis licet imparibus, in sacrosanctā Ecclesiā vices gerimus) filium Adæ factum, quasi funiculum, diuinitate, anima, & carne contextum, ac de cælis ad terras ^{3. Isa. 11. 5} protensum, "iustitiæ cingulo in omni vitā suā ad lumbos præcinctum, suāmet solius interiūs charitate vinctum, licet funibus impiorum pro suā voluntate ligatum, vsque ad mortem crucis tradidit, & traxit: vt sic nobis vinctis, & in peccatorum funibus vinctis, fieret sapientia, iustitia, sanctificatio, & redemptio. Licet autem tantæ charitatis ardor inextinguibilis esse debuisset, refriguit tamen. Vnde frigescente mundo, & in ^{4. 1. Ioan. 2. 16.} funiculis Euæ (quæ sunt concupiscentia carnis, concupiscentia oculorum, & superbia vitæ)

denuò constricto, ad denuò inflammanda corda nostra, Pater misericordiarum & luminum, famulum suum beatum Franciscum misit, & in tam largâ dulcedinis benedictione præuenit, vt non modò virtutum prærogatiuis & meritis celebrem fecerit, sed & in carne ipsius sacra Christi stigmata renouauerit, & mira crucis mysteria, ligamina, & paupertatem, multifor- miter in eo ad viuum demonstrauerit: adeò vt verè Christus Francisco inferre possit, ^{Psal. 133} "Semi- tam meam, & funiculum meum inuestigasti, & omnes vias meas præuidisti. Vnde & factum est, vt meritis dicti B. Francisci, sacrosancta mater Ecclesia, factu nouæ prolis amplificata, ac multorum Sanctorum eius instituti meritis, virtutibus, doctrinis, exēplis & miraculis aucta, nec non quamplurimis Episcopis, Archiepiscopis, Patriarchis, Cardinalibus, Regibus, & Summis Pontificibus decorata, non possit ad eius deuotionis, & imitationis sectanda vestigia non esse propensa. Nos pariter qui à teneris annis singularem erga eundem B. Franciscum (gloriâ nostrâ) semper gessimus deuotionis affectum, & indies semper accreuit, & mirè accrescit, & cuius cinguli, & amictus instituti, & Ordinis, pro Dei gratiâ & nostrâ voluntate pro posse imitatores, alumni, & serui fuimus, ac fuisse gloriamur, considerantes populorū deuotionem, & propensionem erga tantum virum, & quo deuotionis affectu æmuletur, & passim anhelet plebs omnis, gestamen saltem funiculi eius. & quasi non contenta, quòd tot tantiq; vtriusque sexus Christi fideles ad instituta triū Ordinum ipsius, ob deuotionem ad tantum patrem, relicto mundo transierint, totam velit in S. Francisci

cisci imitatione, deuotione, & amore immergere: idcirco cum pro aliquali repensione amoris nostri erga tantum patrem, nuper ad ampliorum decorem insignis & celebris Ecclesie domus eiusdem S. Francisci Assisensis, Ordinis fratrum Minorum Conuentualium nuncupatorum, in qua quidem Ecclesia, sub illius altari maiori corpus eiusdem S. Francisci requiescit, ac diuini cultus & piorum operum augmentum, ipsiusque S. Francisci honorem & uenerationem, ac animarum Christi fidelium salutem, una Archiconfraternitatem utriusque sexus Christifidelium, qui chordam per fratres dicti Ordinis gestari solitam, ex illorum deuotione, a Superioribus eiusdem religionis cinctam & susceptam deferent, & illam cingentur, sub eiusdem S. Francisci inuocatione in ipsam Ecclesiam, & ad dictum altare motu proprio erexerimus, & instituerimus: ac ut confratres Chordigeri dictae Archiconfraternitatis ad pia opera exercenda propensiores redderentur, ac ad Ecclesiam & altare huiusmodi deuotionis causa confluerent, eisdem utriusque sexus Christifidelibus, uere poenitentibus & confessis, dictam chordam, quae prius a Superioribus dicti Ordinis benedici debeat, ad reuerentiam & memoriam eiusdem sancti Francisci gerentibus, sacraque communiore refectis, Archiconfraternitatem ipsam ingredientibus, prima die illorum ingressus, ac in mortis articulo ipsorum, nomen Iesu ore uel corde inuocantibus, ac etiam uere poenitentibus & confessis, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam & remissionem, per alias litteras nostras concesserimus. Nec non dilecto filio Clementi Bontadosio moderno, ac pro

Y s tem-

Eam infirmitate ad altare S. Francisci Assis.

*Illi, ubi
locorum
confrater-
nitates
alia chor-
digerorū
arcepo-
pantur.*

tempore existenti dicti Ordinis Ministro Ge-
nerali, vt quascunq; Confraternitates vtriuf-
que sexus Christifideliū Chordigerorum hu-
iusmodi, in quibuscunq; Ecclesiis domorum,
Ordinum fratrum tam Minorum Conuentua-
lium, quàm de Obseruantia, & Capuccinorum
nuncupatorū, vbicunq; & in quibusuis mun-
di partibus erigere & instituere; illasq; postquā
prectæ fuerint, præfatæ Archiconfraternitati,
cum omnibus & singulis indulgētiis, & pecca-
torum remissionibus ac relaxationibus, aggre-
gare, ipsasq; indulgentias Confratribus illarum
communicare & concedere valeret, plenam &
omnimodam facultatem & auctoritatem con-
cesserimus, easdemq; Confraternitates erigen-
das ex tunc, prout ex eā die, & è contrā, dictæ
Archicōfraternitati aggregauerimus, & indul-
gentias huiusmodi Confratribus illarum com-
municauerimus, ac litteras prædictas, nullo
vmquā tempore, de surreptionis, vel obreptionis,
aut nullitatis vitio, vel intentionis nostræ,
seu quopiam alio defectu notari, impugnari,
retractari, aut reuocari nullatenus posse, sed
semper validas & efficaces futuras, suosq; ef-
fect^o plenarios sortiri debere decreuimus aliās,
prout in dictis litteris plenius continetur. Ne
autem de præmissorū validitate vllō vmquam
tempore dubitari contingat, nostram denuò in
præmissis auctoritatem interponere, ipsiusq;
Archiconfraternitatis auctoritatem extendere,
ac pium dictorum Confratrū Chordigerorum
propositum amplius promouere, eosque spiri-
tualibus muneribus; Indulgentiis videlicet &
peccatorum remissionibus prosequi cupientes,
supplicationibus dicti Clementis hac in parte
incli-

inclinati, Institutionem huiusmodi Apostoli-
câ auctoritate præfatâ, tenore præsentium per-
petuò approbamus & confirmamus: supple-
tes omnes & singulos tam iuris, quàm facti de-
fectus, si qui interuenerint in eisdem. Ipsam
Archiconfraternitatem in caput omniû Con-
fraternitatum Chordigerorû huiusmodi, vbi-
libet institutarum & instituendarû, etiam per-
petuò, auctoritate & tenore præmissis erigimus
& instituimus: omnesq; & singulas indulgen-
tias, & peccatorû remissiones & relaxationes,
Religioni & Ordini fratrum Minorum huius-
modi, per quoscunque Romanos Pontifices
prædecessores nostros, ac nos concessas, quoad
eas dumtaxat, quæ non sunt hactenus reuoca-
tæ, nec sub vllis reuocationibus comprehensæ,
eisdem auctoritate & tenore similiter perpetuò
approbamus & confirmamus, ac illis perpetuæ
& inuiolabilis firmitatis robur adiicimus: illas-
que Archicōfraternitati & Cōfratribus Chor-
digerorû huiusmodi sub eisdem modo & for-
mâ, quibus illæ Religioni, & fratribus præfatis
concessæ fuerûnt, dummodo (vt præfertur) non
fuerint reuocate, etiam perpetuò concedimus,
elargimur & cōmunicamus. Nec non de om-
nipotentis Dei misericordiâ, ac beatorum Pe-
tri & Pauli Apostolorum eius auctoritate con-
fisi, vtriusque sexus Confratribus Chordigero-
rum huiusmodi, præter Indulgentias Religioni
præfatæ concessas, in mortis articulo, nec non
quoties processionibus Archiconfraternitatis
Chordigerorum huiusmodi singulis mensibus
fieri solitis interfuerint, eisdem quidem Con-
fratribus plenariam omniû peccatorum suo-
rum indulgentiam & remissionem perpetuò conce-

*Denuo ap-
probat &
confirmat*

*Ordini Sa-
raphico
indulgen-
tiis conce-
ssi illu-
strat &
auget is, son
Chordige-
rorum.*

*Item aliis
condona-
tionibus.*

conce-

concedimus: Aliis verò non Confratribus, quæ
 processibus huiusmodi interfuerint, cētum
 annos de iniunctis eis, vel aliàs quomodolibet
 debitis pœnitentiis, misericorditer in Domino
 relaxamus. Ac præfatis confratribus, qui aliis
 dicte Archiconfraternitatis processibus, aut
 dum beatæ Mariæ, vel quoduis aliud diuinum
 officium per ipsos Confratres Chordigeros re-
 citabitur, interfuerint; ac quoties sanctissimū
 Christi corpus dum infirmis defertur, vel de-
 functum ad sepulturam adsociauerint; aut ali-
 cui miserabili personæ subuenerint; vel pacem
 inter inimicos composuerint, seu aliquod ho-
 rum fecerint: toties centum dies de eis iniun-
 ctis, seu aliàs quomodolibet debitis pœniten-
 tiis, etiam misericorditer in Domino relaxa-
 mus. eisdemq; Confratribus Chordigeris, vt
 indulgentias & peccatorum remissiones præfa-
 tas, per modum suffragij pro fidelibus, qui in
 gratiâ Dei decesserint, consequi & impertiri
 valeant. Nec non quascunq; Confraternita-
 tes vtriusque sexus Christifidelium Chordige-
 rorum huiusmodi, in quibuscunq; Ecclesiis
 domorū, tam Minorum Conuentualiū, quàm
 de Obseruantia, & Capuccinorum, nuncupa-
 torum, fratrum præfatorum, in quibuscunq;
 mundi partibus & locis, pro tempore erigendas
 & instituendas, postquam erectæ & institutæ
 fuerint, Archiconfraternitati illorū aggregan-
 di, illisq; omnes & singulas eorum indulgētias,
 & peccatorū remissiones, & relaxationes com-
 municandi, & concedendi plenam liberamq;
 facultatem præfato, ac pro tempore existenti
 Generali dicti Ordinis Minorum Conuentua-
 liū, auctoritate & tenore præfatis concedimus.

Non

*Qua aliis
 sodalitatibus
 Chordige-
 vorū com-
 munitan-
 tur.*

Non obstantibus præmissis, ac nostrâ de indulgentiis ad instar non concedendis, & quibusvis aliis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ceterisque; contrariis quibuscunque: præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Volumus autem quod præsentium transumptis, manu alicuius Notarij subscriptis, & sigillo pro tempore existentis Ministri, vel Procuratoris Generalis Ordinis fratrum Minorum Conventualium huiusmodi, vel cuiusvis personæ in dignitate Ecclesiasticâ constitutæ, aut Canonici alicuius Cathedralis Ecclesiæ, munitis, eadem profus fides adhibeatur vbiq; locorum & gentium, in iudicio, & extrâ, quæ ipsis originalibus adhiberetur si forent exhibitæ vel ostensæ. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ approbationis, cõfirmationum, erectionis, concessionum, aggregationis, elargitionis, communicationis, relaxationis, decreti & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri & Pauli Apostolorum eius, se noverit incursum. Dat. Romæ apud Sanctum Petrum, anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo octuagesimo sexto. Non. Maij. Pontificatus nostri anno. 2.

Vides hanc gratiam delictorum factam magis aspectu hominum degentium extra Ordinem diuisi Francisci, quàm ipsorum Franciscanorum? Ad pietatem illis calcar subdendum à fratribus, & veluti trahendi ad amorem virtutis. Plerique indigēt ope alienâ: non ituri si nemo præcesserit, sed benè secuturi. Neque solo nos otio noti debemus consensescere: ne tam vita otiosa sit quàm ignava. Res qui fugit

Decipimus specie rati. & homines, velut timidum atq; iners animal metū delitescens, nō aliis viuit, nec quidem sibi. Pulebrē noster Seneca, Non continuō sibi viuit, qui nemi- Epist. 56
mini. Adeō tamen magna res est constantia, & in proposito suo perseuerātia, vt habeat auctoritatem inertia quoque pertinax. Adeō pietas sacrum quiddam est & venerabile: vt etiam si quid illi simile est, mendacio placeat.

Contemprores re-arguuntur. Sed ad propositum. Nouatores Democriti noui valde hīc rident, quō improbitatem suam demonstrant aperte, & insaniam. Fatuus in risu exaltat vocem suam: vir autem sapiens vix tacitē ridebit. Eccl. 17
21
Isaie 33
1
De talibus non laboro: cū fatigati desierint contemnere, contemnentur. Sed Catholici (si modo tales) & magni viri, doctiq;, qui hac arrodunt, (sapius obseruari non sine magno mēore) quoloco habendi sunt? Grandi supercilio, ac fastidiosē inquirunt velut retractantes, vtrum rectē, consulto, prudenter istiusmodi Indulgentias Pontifices largiantur. Nempe delecti illi, quibus liceat solis Censuriā virgulā arreptā censere de Sede supremā, quā à nemine alioquin iudicari debet. Bonā fide, homuli, vobisne cerebrum in capite, an in calce est? Scilicet nisi consultis istis, nec quicquam rectē Christi Vicarius decernet. Nihil esse superuacaneū, nec haberi debere, quod multum iuuat ad salutem generis humani, nemo sana mentis negare potest. Et multa licet talia habeamus, nunquam tamen nimis multa. Vt in pharmacopolio quamuis varia sint medicamenta ad corporū sanitatem, tamen nil nimium est, quod ad illam iuuat: sic in Ecclesie valedudinario non est superuacaneum quod maximē prodest ad salutem animarū. Quamquam hoc etiam altē considerandum, Sodalitium Patrum Dominisanorum cum Rosario illo B. Marię, è quo nobilita illa

illa Sodalitas Societatis Iesu fruticauit; item Corrigiam Patrum Augustinensium; Cingulum Patrum Carmelitarum, Funiculum istum instituti D. Francisci. Grana illa (qua vocamus) Benedicta, & alia huiusmodi, symbola esse, ac velut tesseras communicationis Ecclesiae membrorum cum capite: hoc est, piorum cum Petri successore. Agnoscuntur tales per ista signa Catholici: & agnoscunt Romanum Pontificem Christi Vicarium in terris, Ecclesiae caput, cui clauis datae regni caelorum, ligandi soluendiq; potestas. Contestatio hac, & communio cum Romano Pontifice, ab omni aeo habita est certissima nota hominis Christiani. At symbola ista parui facere, contemnere, quid aliud est quam paulatim inducere contemptum Principis sacrorum, atq; adeo dissensum cum Petri successore? Nonne haereses temporis nostri hoc ipsum machinantur? In hoc unum eunt conatus earum, vt ab arbore fractus ramus, germinare non possit, & riuus a fonte praecisus, areseat. Nimirum discessio proprium est opus hominis peccati, filij perditionis. & mysterij iam operatur iniquitatis, quo occultius, hoc pestilentius. Hostem apertum vitare potes, falsos fratres non potes. Facilius cautio est, vbi manifestior formido est: & ad certamen animus antea praestruitur, quando se aduersarius profitetur. Plus metuendus est, & cauendus inimicus cum latenter obrepit, cum occultis accessibus serpit. Sic occulte venenum serpens infundit, quoties consensus huc salutare membrorum Ecclesiae cum capite latenter dissuit. Contemptores igitur tales aut ipsam rem non intelligunt, non inspiciunt, aut certe incorrupti Catholici haberi non possunt. Si autem haec nostra confessio Apostolatus iudicio comprobatur: quicumque me culpae voluerit, se imperitum,

Dissensio
latenter
communio-
nem cum
Pontifice
Romano.

Mat. 16.
29.

1. Theff.
2. 3.

Cypt. de
viti. Ec-
cles.

24. q. 1.
c. hęc est

IN CAPVT XIII.

De Al-
uernâ
monte.Qui &
Lauerna.A Lauernibus
& grafsatoribus.

§. I. Mons Aluernæ.] Hic in Etruria Apennino, mediam Italiam diuidente: inftar prærupti scopuli aliorum montium superat iuga. Variè apellatur. Martyrologio Romano Mons Aluerniæ. Polydoro Vergilio Auerna. Sabellicus Lauernam vocat: & Franciscus Maurus Minorida in libris quatuordecim Francisciados, quos Heroicis versibus in laudem S. Francisci ad Cosmum Medicem Ducem Etruriæ, conscripsit. De Sullâ Plutarchus ex Lucullo hæc memorat: Cùm ad bellum sociale cû exercitu mitteretur, tradit apud Lauernam in ingentem sinum terræ labem defedisse, ex quo grandem ignem erupisse, & lucidam flammam ad cælum extulisse. Sitne idem locus, viderint quorum hæc talis professio, mihi equidem non videtur. Porro Lauerna olim Romanis Dea habitata fuit, in cuius tutelâ fures esse putabatur, ab eâ dicti Lauerniones. Et Roma porta Lauernalis olim, ab eade Lauerna propinquâ. Famam esse scribit Franciscus Maurus, raptores & prædones in Lauernâ monte quandoque frequentes consedisse, finitimis & viatoribus infestos, quibus de altissimo monte prospectus ad omnes vias. hæc eius verba:

Ex illo (quando antra, nemus, latebræque
profundæ

Rupis inaccessæ) loca tuta nocētibus esse.

Sæpè hîc conuentum diræ fecēte cateruæ

Raptorum; prædasq; loco assueuere recentes

Partiri secum, & lætè conuiuere rapto.

Sic de S. Francisco ante F. Maurum cecinit

Bapt.
Manz

Ad 17.
Sept.
Deinæ.
rer. 7. 6. 4
Enn. 9.
Lib. 6.

In Sullâ

Lib. 12.
Franci-
sciados.